

Νηφάλιος συλλογισμός,
κι' ἄς δώσουμε εἰ συνδοκασμός
θὰ γίνῃ στὰς Καλάμας.

Κύριε τῶν Δυναμέων, κκι' μεθ' ἡμῶν γενεοῦ,
κκι' δός μας λίγο νοῦ.

Σαρκωστή, Σαρκωστή, γαλήνη κι' ἡσυχία,
κκι' σκόρδων εὐωχία.

* Ἄς μὴν ἀνάβουν με χοροὺς ἢ φτέρνας κι' ἢ πατόυνας,
ἄς πιάσουν πλέον ν' ἀντηχοῦν τῶν Βάκχων ἐπινίκεια,
καθίνες τῆς Ἀποκρηῆς ἄς θγάλη τῆς μουτσούνας
κκι' νέου πατριωτισμοῦ νὰ δάλη μορμολύκεια.

Χωρὶς ἀνάιδειαν μαξιμοῦς
σὲ νέων ἐκλογῶν βωμοῦς
τελέσωμεν θυσίας.

Ψῆρους ἄς συγκομιῶμεν,
κι' ἔλους ἄς τοὺς νομισῶμεν
ἀνορθωτῆς Μεσσίας.

Κύριε τῶν Δυναμέων, κκι' μεθ' ἡμῶν γενεοῦ,
κκι' δός μας λίγο νοῦ,
κκι' ἄς μποῦμε με κατάνυξι' στῆς Ἐκκλησίας μέσα,
κκι' ἄς δώσουμε κι' ὁ Μερλόπουλος τί κάνει με τὸν Φλέσσα.

**Μὲτὰ τοῦ Βενεζέλου πτῆσις,
ποῦ σὲ κάνει νὰ σαστίσης.**

Φ. — Ποιὸς εἰν' ἐκεῖνος ποῦ πετᾷ;

Π. — Ποιὸς εἶναι;

Φ. — Δὲν τὸν ξέρεις;

Πετᾷ πετάει τὸ πουλί, πετάει κι' ὁ Λευτέρης.

Πετᾷ πετάει τὸ πουλί, πετᾷ τὸ περιτέρι,
πετάει κι' ὁ Πρωθυπουργὸς με τὸ μεγάλο χέρι.

Πετᾷ πετάει κι' ὁ Πουλῆς,
πετάει κι' ὁ σπουργίτης,
πετᾷ πετάει κι' ὁ πολὺς
τοῦ κράτους Κυβερνήτης.

Πετᾷ πετᾷ κι' ὁ πελαργός
κι' ὁ κόκορας κι' ἡ κότα,
πετάει κι' ὁ Πρωθυπουργὸς
ἀπ' ἔλους πρῶτα πρῶτα.

Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψη, ρίψε μὲ κατὰ σου γαῦρη
'στὴν Ἀνόρθωσι τὴν μάσρη,
ποῦ σ' ἀκλουθεῖ πιστά.

Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψη τολμηρὸς μ' ἀεροπλάνο
στρέψε δὲς ἀπ' ἐκεῖ πάνω
κόμματὰ πάλθρον γιωστὰ.

Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψη δὲς τὸν Κόντε, δὲς τὸν Ράλλη,
'δὲς καὶ τοῦ Μαυρομηγάλῃ
διαδῆλωσι τρανή.

Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψος, ἀερόφιλε μεγάλη,
κι' ἔξ ἀεροπλάνων θγάλε
μὲ διακασῶν φωνή.

Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψος, σὺ τοῦ Πειραιῶς δημότη,
στρέψε δὲς τοῦ Μιστριώτῃ
τὸ καπέλο τὸ ψηλό.

Σὺ ποῦ μέσ' στὴν οὐράνιαν δολιχοδρομεῖς στίβιάδ' α,
στρέψε δὲς καὶ τὸν λογάκκ
κομματάρχη σφριγγλό.

Π. — Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψος νεῦσε κι' ἀπὸ τὸν αἰθέρα
νὰ τρομάξης πέρα πέρα
ἐλλοχῶντας φωνασκούς.

Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψος μεθ' ὅτων ἐκλογῶν τὴν πάλῃ
φρούσκασε μ' ἄερα πάλι
' Ἀνορθώσεως ἀσκούς.

Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψος, κκι' με τὴσῃ εὐπραγία
πρὸς νερολοκοκυγία
τοὺς Ρωμηούς καθοδηγεῖς.

Σὺ κυβέρνησε κι' ἔξ ὕψος τῶν Ρωμηῶν τὴν σκολιέθῃ,
κκι' στὸν Πειρικῃ κατέθῃ
νὰ ψαρέψῃ ἐκλογεῖς.

Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψος, στρέψε δὲς, ἀερόβητη,
κκι' καθάνα μας προστάτη,
ποῦ τῆς πτῆσις μας γελᾷ.

Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψος κι' ἔφριξαν καμπόσας σπείρας,
πῶς ἀλήθεια δὲν ἐπάησε
καὶ τὸν Κλέαρχο ψηλά;

Φ. — Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψος κκι' πρὸς τῶνα τρέπεται,
πρόσχε καλὰ μὴν πέσης,
κκι' ὅσοι μένουσι δίχως θέσις
ξεφρονίσου: ἔπεσε.

Σὺ ποῦ πέταξες πρὸς θαμβὸς βλῆς τῆς φυλῆς τῆς χαῦνης,
καὶ τὸν οὐρανὸν ἐλαύνεις
σὰν προφήτης Ἐλισσαί.

Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψος, κεφαλῇ φιλελευθέρῃ,
σκέπε κι' ἀπὸ τὸν αἰθέρα
τοὺς πιστεύοντα εἰς σέ.

Σὺ ποῦ νέα καθεστῶτα, νέους νόμους ἔταξες,
μὲς 'στ' ἀεροπλάνο μπηκῆς κι' ἔλαφρὸς ἐπέταξες,
κκι' καθίνες ἐρωτᾷ:
ποιὸς ἐκεῖνος ποῦ πετᾷ;

Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψος, κκι' ἐκτεῖτες ἀερόκίτρα
κκι' ἐκουτοῦλῆσε με τᾶστρα
πλήρης δόξης καὶ τιμῆς.

Πάρε μας κι' ἐμαξ, Λευτέρη, 'στὸ δικό σου τὸ μπαλόνι
σὰν τοῦ μύθου τὴν χελώνῃ
νὰ πετάξομε κι' ἐμαξ.

Κκι' καρπόσας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

* Ἴτε 'στοῦ Χρυσικοπούλου, 'στοῦ Σταδίου τὴν ὁδὸν,
ἐκεῖ πλοῦτος κοσμημάτων
κκι' πληθὺς ἐμπορευμάτων
σὲς καλεῖ παντοειδῶν.

* Ἀγοράζετε πρὸ πάντων τὰ νεότερα καπέλα,
ποῦ μ' αὐτὰ μικρῶν μεγάλων καπελώνονται τσερδέλα.